

מהארון עד הקרשים. כל הדרך לבניית המשכן
על תובנות לשליח בחו"ל, ולכולם, הנלמדות מפשט הפרשה

רחל זיכרמן
שליחה במוסקבה

חשבתם מה תפקיד השליח בתפוצות? מהי מידת ההדדיות והקשר בין הנגשת ערכי התורה לקהילות בעולם לבין שמירת אמונים לאידיאולוגיה שלנו לארץ ישראל? נראה, כי בפרשת תרומה, נוכל למצוא את התשובה המיישבת את השאלות שהוצגו

פרשת תרומה פותחת את סדרת הפרשיות המתארת את בניית המשכן וכליו. בין הבולטים בכלים הם ארון הברית, שלחן לחם הפנים, המנורה והמזבח. כלים אלו התאימו הן למשכן והן לבית ראשון ושני. מתוך הפסוקים עולה, כי הקב"ה ציווה למשה לעשות את כלי המשכן בלשון יחיד זולת הארון. וכשמתואר כיצד לעשות את עצי המשכן מוסיף הפסוק ה' הידיעה. משמע שמדובר על עצים מסויימים ומוכרים.

"ועשו ארון עצי שיטים... ועשית בדי עצי שטים...ועשית כפורת זהב טהור...ועשית שניים כרובים... ועשית שלחן עצי שטים...ועשית מנורת זהב... ועשית את הקרשים למשכן".

כלי המשכן מהווים במהותם סימבוליות לערכים נרכשים. הכלי הראשון, הארון, המסמל את התורה. השלחן את העושר, מזבח הזהב את הכהונה והמנורה מסמלת את החכמה. כמאמר הגמרא: "הרוצה להחכים – ידרים" (תלמוד בבלי, מסכת בבא בתרא, דף כ"ה ע"ב).

אם כן מובן מדוע הארון א. מופיע הראשון בסדר הכלים וב. אלוקים מצווה עליו בלשון רבים? ערך התורה הוא מעל הכל ולכולם. התורה – מונגשת לכלל היהודים באשר הם. תפקיד השליח להוות גשר תורני בין קודש-ברוך הוא לאנשי הקהילה. להעביר להם את המסרים האקטואליים העולים ממנה מידי שבוע. התורה לא נחלת הרב, ראש הקהילה או האברך התורן בבית הכנסת. היא שייכת לאנשים, נשים וטף. לכל אחד כפי מעלותו ומעלתה.

לא זו אף זו. ליושבים מעבר לים, מוטלת האחריות להעביר את ערכי התורה מתוך דבקות עזה ויתרה לארץ ישראל. דוקא במסע בשממה, במדבר רוחני יש לשמר את הערכים הארצישראלים. בדיוק כמו שעם ישראל נשא את עצי השיטים אותם נטע יעקב אבינו בארץ הבחירה ארבעה דורות קודם יציאתם ממצרים. הוא השאיר לבניו צוואה, בה ציווה עליהם לקחת את הקרשים מהארזים שהוא נטע בארץ ישראל. עצי השיטים עומדים במצב הכן, מיועדים לקדש את שאמר "ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם". בני ישראל יכלו לקחת עצים משמונים הדקלים שהיו במדבר. לשם מה עליהם לטרוח ולסחוב עצים ממצרים לאורך כל דרך לכתם במדבר? ללמדך, שיש לשמור ולשמר את האידיאולוגיה של אהבת ארץ ישראל לאורך הדורות. יעקב אבינו הוריש לנו מסר בעל ערך עצום. בזמן בלבול, מבוכה או תהייה מה להעביר ליהודים הצמאים לשמוע את דבר ה', אנו ניקח עימנו למדבר, לגלות, את עצי השיטים שננטעו בארץ הקודש. אנו נעביר במסירות את ערכי הארץ שגדלנו עליה. ואולי, המסר העצום הזה תקף לכולנו ללא קשר למקום מגורים גיאוגרפי. נזכור תמיד כי התורה – היא של כולנו ואנו נלמד אותה וממנה בהלימה עם אהבה לארץ ישראל וליהודים המישיבים אותה.

שנצח!

לתגובות: rachel.aderet@gmail.com